

Formanden: Folketingets konstituering og åbning er hermed tilendebragt. Inden vi påbegynder vort arbejde, vil vi imidlertid mindes to kolleger, vi har mistet siden tingets sidst afholdte møde.

Den 19. august døde medlem af folketinget *Gudrun Bjørner* efter et årelangt sygeleje.

Det blev kun i en kort periode forundt *Gudrun Bjørner* at arbejde her i tinget.

I 1948 var hun stedfortrædende medlem fra 18. maj til 27. juni, men kunne i denne korte tid næppe nå længere end til at blive lidt fortrolig med arbejdsgangen i folketinget. Det var jo endda i en periode, hvor årets arbejde var ved at slutte.

Den 2. oktober 1957 blev *Gudrun Bjørner* atter indkaldt som stedfortræder og fortsatte som stedfortrædende medlem til den 20. marts 1958, da hun blev ordinært medlem af tinget.

Det blev da folketingsåret 1957-58, som gav *Gudrun Bjørner* hendes arbejdsopgaver i forbindelse med hendes gerning i folketinget. Disse opgaver var imidlertid hverken få eller små. Jeg kan nævne, at hun bl. a. havde ordførerskaber under behandlingen af lovforslag vedrørende kommunale valg, vitaminreklame, erhvervsvejledning, socialforskning, folkeforsikring, mælkeordningen, folkeskolen og børneforsorgen.

Jeg skulle ikke behøve at føje til, at det var hårde krav at stille til et nyt medlem, også til et medlem, der mødte vel forberedt.

Derimod er der grund til at understrege, at *Gudrun Bjørner* gjorde en betydelig indsats for at tilegne sig det omfattende stof, der skal beherskes, før man kan blive en aktiv medarbejder på så mange lovgivningsområder.

Der blev imidlertid ikke kræfter til flere arbejdsår. Allerede ved begyndelsen af folketingsåret 1958-59 måtte frk. *Bjørner* tage sygeorlov, og sygeperioden varede ved, indtil hun måtte give op den 19. august.

Gudrun Bjørner syntes næsten født til at deltage i offentligt liv. Hun voksede op i et hjem, hvor sociale, økonomiske og politiske spørgsmål måtte være hyppige samtaleemner, og hun tog i ung alder konsekvensen af den tidlige vakte interesse for samfundsspørgsmål, idet hun gik ind i den pionergerning, der gerne stiller ekstraordinært store krav, når de ideale tanker skal tilpasses det praktiske liv.

For Danmarks retsforbund er *Gudrun Bjørners* død et smerteligt tab, og i folketinget vil vi ære hendes minde.

Den 1. september døde folketingsmand *Olav Ølgaard* efter mere end 20 års uafbrudt arbejde i folketinget.

Hvis vi — måske en smule overfladisk — ville læse de officielle oplysninger om *Olav Ølgaards* deltagelse i det offentlige liv, kunne vi blive fristet til at anstille en næsten generel betragtning om den unge intelligente landmand, som på naturlig måde forberedtes til og indtog sin plads i det offentlige liv på de mest krævende poster.

Der var højskoleopholdet, som blev forberedelsen til den videregående faglige uddannelse, og der var den solide og dygtige indsats i det praktiske landbrugsarbejde, hvorigennem standsfællernes tillid blev grundfæstet og egnens opmærksomhed henledt på et lovende tillidsmandsemne.

Og så kom tillidshvervene — i menighedsråd, sogneråd og skatteråd — og dertil pligtarbejdet i Landboforeningen, Kvægavlforeningen, Landhusholdningsselskabet o. s. v.

At de politiske foreninger krævede deres del af arbejdsindsatsen var selvfølgelig, og jeg nævner det kun for at vise den klare linje gennem arbejdsgangen.

Den udvikling, jeg her har skitseret, ville i og for sig være et korrekt billede af *Olav Ølgaards* deltagelse i vort lands offentlige liv, hvis vi kun byggede på de officielle oplysninger, og det ville endda fortælle om